EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

3.12.2008 PE416.253v02-00

KOMPROMISÆNDRINGSFORSLAG 5

Udkast til betænkning **(PE 405.718v01-00)**
Carlos Coelho
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder
(KOM(2007)0619 – C6-0359/2007 – 2007/0216 (COD)

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

til Kommissionens forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder*

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 2511, og

---

* ***Politiske ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv, mens tekstdele, der udgår, er markeret med symbolet ▌.***
Rettelser og tilpasninger foretaget af tjenestegrenene: Ny eller ændret tekst er markeret med kursiv, mens tekstdele, der udgår, er markeret med symbolet ‖.

1fn

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd i Thessaloniki bekræftede, at der er brug for en sammenhængende strategi i EU med hensyn til biometriske identifikatorer eller biometriske data for så vidt angår tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter, EU-borgeres pas og informationssystemerne (VIS og SIS II).

(2) I den forbindelse har Rådet vedtaget forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder[1], der er et vigtigt skridt hen imod anvendelsen af nye elementer, som gør rejsedokumentet sikrere og etablerer en mere pålidelig forbindelse mellem indehaveren og passet og dermed bidrager væsentligt til at sikre, at det beskyttes mod svigagtig brug.

(3) Med forordning (EF) nr. 2252/2004 indføres der en generel pligt til at afgive fingeraftryk, som skal lagres på en kontaktløs chip i passet. Erfaringerne fra forsøg har imidlertid vist, at der er behov for undtagelser. Under en række pilotprojekter i visse medlemsstater viste det sig, at fingeraftryk af børn under seks år tilsyneladende ikke er af tilstrækkelig høj kvalitet til, at man kan foretage en en-til-en-identitetskontrol. Desuden ændrer disse fingeraftryk sig meget, hvilket gør det vanskeligt at benytte dem til kontrol i hele passets gyldighedsperiode.

(4) Det er vigtigt at harmonisere undtagelserne fra kravet om afgivelse af fingeraftryk for at bibeholde fælles sikkerhedsstandarder og for at forenkle grænsekontrollen. Af både retlige og sikkerhedsmæssige årsager bør det ikke overlades til den nationale lovgivning at fastlægge undtagelserne fra pligten til at afgive fingeraftryk til brug i pas og andre rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder.

4a) I henhold til forordning (EF) nr. 2252/2004 indsamles og lagres biometriske oplysninger i lagringsmediet for pas og rejsedokumenter med henblik på udstedelse af sådanne dokumenter. Dette berører ikke anden brug eller lagring af disse oplysninger i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning. Forordningen giver ikke hjemmel for oprettelse eller vedligeholdelse af databaser til lagring af sådanne oplysninger i medlemsstaterne; dette henhører under national lovgivning.

(5) Som en yderligere sikkerhedsforanstaltning og for at sikre børn ekstra beskyttelse bør "en person – et pas"-princippet indføres. Dette princip, som også anbefales af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), sikrer, at passet og de biometriske oplysninger kun er knyttet til indehaveren af passet. Det er mere sikkert, hvis hver person har sit eget pas.

5a) Under hensyntagen til, at medlemsstaterne vil være forpligtet til at udstede individuelle pas til mindreårige, og at der kan være betydelige forskelle mellem medlemsstaternes lovgivninger om børn, der passerer medlemsstaternes ydre

[1] EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1.

grænser, bør Kommissionen undersøge, om det er nødvendigt at indføre foranstaltninger for at skabe en fælles tilgang, hvad angår bestemmelserne om beskyttelse af børn, der passerer medlemsstaternes ydre grænser.

(6) ***Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet***, jf. traktatens artikel 5***. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel,*** er denne forordning ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå ***disse*** mål.

(7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter ***vedtagelsen*** af denne forordning*, som bygger på* Schengenreglerne*, jf.* bestemmelserne i afsnit IV ***i tredje del*** i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab***, bør*** Danmark ***træffe*** afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

(8) Denne forordning udgør en udvikling af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne[1]. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(9) Denne forordning udgør en udvikling af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne[2]. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af forordningen, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.

(10) Hvad angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om ***disses*** ▌ associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne[3], som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale[4].

(11) Hvad angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af Schengen-reglerne som omhandlet i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i

---

1 EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
2 EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.
3 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
4 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med ***artikel 3*** i Rådets afgørelse ***2008/146/EF***[1] og ***2008/149/RIA***[2].

(11a) Hvad angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne[3], som falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF, sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2008/261/EF[4].

(12) Forordning (EF) nr. 2252/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2252/2004 foretages følgende ændringer:

(1) ***Artikel 1, stk. 1,*** affattes således:

"1. De pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder, skal overholde de minimumssikkerhedsstandarder, der er fastsat i bilaget.

De udstedes som personlige dokumenter.

Kommissionen forelægger senest den ....* en rapport om kravene vedrørende børn, der rejser alene eller med en ledsager, og som passerer medlemsstaternes ydre grænser, og foreslår om nødvendigt passende initiativer for at sikre en fælles tilgang, hvad angår bestemmelserne om beskyttelse af børn, der passerer medlemsstaternes ydre grænser."

1a) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

***"*2. Pas og rejsedokumenter skal omfatte et lagringsmedium, der *har et højt sikkerhedsniveau og* indeholder et ansigtsbillede. Medlemsstaterne skal også indsætte *to* fingeraftryk*, som optages fladt og* i interoperable formater. Oplysningerne skal sikres, og lagringsmediet skal have tilstrækkelig kapacitet og være i stand til at sikre oplysningernes integritet, ægthed og fortrolige karakter."**

(2) ***I artikel 1*** indsættes følgende som stk. 2a:

---

[1] EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

[2] EFT L 53 af 10.7.1999, s. 50.

[3] ***Rådets dok. 16462/06 tilgængeligt på http://register.consilium.europa.eu***

[4] ***EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.***

* ***Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.***

"2a. Følgende personer er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk:

a) Børn under ***12 år***.

Den i artikel 5a nævnte rapport skal indeholde en revurdering af aldersgrænsen, i påkommende fald ledsaget af et forslag om ændring af aldersgrænsen.

Uden at det berører konsekvenserne af gennemførelsen af artikel 5a, kan medlemsstater, der i deres nationale lovgivning, som vedtoges inden...*, har fastsat en aldersgrænse på under 12 år, anvende denne aldersgrænse i en overgangsperiode på op til 4 år efter...*. Aldersgrænsen i overgangsperioden må dog ikke være på under 6 år;

(b) personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk."

2a) I artikel 1 indsættes følgende som stk. 2b:

"2b. Såfremt det midlertidigt er umuligt at optage fingeraftryk af de foreskrevne fingre, tillader medlemsstaterne, at der optages fingeraftryk af de andre fingre. Er det midlertidigt heller ikke muligt at optage fingeraftryk af nogen andre fingre, kan medlemsstaterne udstede et midlertidigt pas med en gyldighed på tolv måneder eller derunder."

2b) Som artikel 1a indsættes:

"Artikel 1a

1. De biometriske identifikatorer indsamles af kvalificeret og behørigt bemyndiget personale ved de nationale myndigheder, der har ansvar for udstedelse af pas og rejsedokumenter.

2. Medlemsstaterne indsamler ansøgerens biometriske identifikatorer under iagttagelse af de rettigheder, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder og i FN's konvention om barnets rettigheder. Medlemsstaterne sikrer, at der er vedtaget hensigtsmæssige procedurer med henblik på at sikre beskyttelse af personens værdighed i tilfælde af vanskeligheder ved registreringen."

2c) Artikel 2 affattes således:

"Der udarbejdes efter proceduren i artikel 5, stk. 2, yderligere tekniske specifikationer, ***som er i overensstemmelse med de internationale standarder, herunder navnlig anbefalingerne fra Organisationen for International Civil Luftfart,*** **for** ***pas og rejsedokumenter*** **for så vidt angår:**

---

* ***Dato for denne forordnings ikrafttræden.***

* ***Dato for denne forordnings ikrafttræden.***

a) yderligere sikkerhedselementer og -krav, herunder bedre standarder til sikring mod efterligning og forfalskning

(b) tekniske specifikationer for lagringsmediet for de biometriske oplysninger og sikring heraf, herunder forebyggelse af uautoriseret adgang

c) kvalitetskrav og fælles *tekniske* standarder for ansigtsbilledet og fingeraftrykkene."

2d) Artikel 4, stk. 3, affattes således:

***"3. Biometriske oplysninger indsamles og lagres i lagringsmediet for pas og rejsedokumenter med henblik på udstedelse af sådanne dokumenter.* Ved anvendelsen af denne forordning må biometriske oplysninger i pas og rejsedokumenter kun anvendes for at kontrollere**

a) dokumentets ægthed

b) indehaverens identitet ved hjælp af umiddelbart tilgængelige, sammenlignelige oplysninger, når forevisning af pas eller andre rejsedokumenter er lovpligtig.

Kontrollen af de yderligere sikkerhedselementer gennemføres med forbehold af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 562/2006 (Schengen-grænsekodeks). En eventuel manglende overensstemmelse indvirker ikke i sig selv på passets gyldighed ved passage af de ydre grænser."

2e) Som artikel 5a indsættes:

"Artikel 5a

Senest den ...* forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en omfattende og dybtgående undersøgelse udført under Kommissionens kontrol af en uafhængig myndighed, der undersøger, om det er pålideligt og teknisk gennemførligt at anvende fingeraftryk fra børn under 14 år til identificerings- og kontrolformål, bl.a. ved en vurdering af nøjagtigheden af de anvendte systemer, herunder ved at sammenligne hyppigheden af fejlagtige afvisninger i hver medlemsstat og - på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse - ved at analysere behovet for fælles regler for vurderingen af, om der er overensstemmelse. Om nødvendigt ledsages rapporten af forslag om tilpasning af denne forordning."

2f) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

"Medlemsstaterne anvender denne forordning

a) for så vidt angår ansigtsbilledet: senest 18 måneder

---

* ***Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.***

(b) for så vidt angår fingeraftryk: senest 36 måneder

efter vedtagelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2. Gyldigheden af allerede udstedte pas og rejsedokumenter berøres dog ikke.

Bestemmelsen i artikel 1, stk. 1, andet punktum, træder i kraft senest den...*[*] *Den oprindelige gyldighed for indehaveren berøres dog ikke."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i ***medlemsstaterne*** i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

[*] ***Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.***

<u>Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om behovet for at forbedre sikkerheden af pas og rejsedokumenter gennem anvendelse af sikre underliggende dokumenter ("breeder documents")</u>

Europa-Parlamentet og Rådet understreger, uden at det berører medlemsstaternes beføjelse til at udstede pas og andre rejsedokumenter, at udstedelse af pas på grundlag af upålidelige underliggende dokumenter kan undergrave målet om at gøre pas mere sikre.

Selve passet er blot et led i en sikkerhedskæde, der begynder med forelæggelse af underliggende dokumenter, fortsætter med registrering af biometriske oplysninger og ender med vurdering af overensstemmelsen ved grænsekontrolstederne. Denne kæde er ikke mere sikker end det svageste led.

Europa-Parlamentet og Rådet konstaterer, at situationen og procedurerne er meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, hvad angår de underliggende dokumenter, der skal fremlægges med henblik på udstedelse af pas, og at disse dokumenter generelt indeholder færre sikkerhedselementer end selve passet og er nemmere at efterligne og forfalske.

Rådet vil derfor forberede et spørgeskema til medlemsstaterne for at kunne sammenligne procedurerne og de dokumenter, der kræves i hver medlemsstat til udstedelse af et pas eller rejsedokument. Denne analyse burde vise, om det er nødvendigt at udarbejde fælles principper eller retningslinjer for bedste praksis på området.

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om den i artikel 5a nævnte undersøgelse

Europa-Parlamentet og Rådet konstaterer, at Kommissionen gennemfører én samlet undersøgelse i medfør af artikel 5a i denne forordning og artikel 2 i [udkast] til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser.